

fat ind i Finantsloven, ikke for os kan have nogen synderlig Betydning, i det Mindste ikke nogen bindende Betydning, da der, som bekendt, ved Finantsloven kun gives Bevillinger paa 1 Aar ad Gangen, og jeg antager heller ikke, det kan have nogen Betydning for den høitagtede Kultusminister, thi han har jo f. Ex. selv vist, at det, at der ifjor var sat ind i Finantsloven, at den botaniske Have ikke maatte koste mere end 300,000 Rb. foruden de 26,000 Rb., ikke for ham har nogen afgjørende Betydning. Man ser altsaa, at man ikke holder sig saa strengt til, hvad der engang er sat ind i Finantsloven, og den høitagtede Minister har heller ikke gjort det, og altsaa har Mindretallet ment, at selv om man kunde have Betænkkeligheder i denne Henseende, maatte disse ogsaa for dets Vedkommende være overvundne. Ser jeg nu hen til, hvad jeg allerede har nævnt, at Theatrets Stilling er meget gunstig, at det allerede har en Fond paa 90,000 Rb. og ser jeg fremdeles hen til, at Sorø Akademis Stilling er mindre gunstig, da det jo, som bekendt, aarlig tilsthyder 44,000 Rb. foruden de 50,000 Rb. til Theaterbygningen, hvilket ikke er kjendeligt paa dets Budget, men nok i sin Tid skal blive det, og der allerede nu er et Underflud paa Sorø Akademi, saa finder jeg det ganske vist noget underligt saaledes at tage fra den ene Kasse og lægge over i den anden, og jeg skal ikke negte, at jeg tror, at den almene Folkeoplysning og det Formaal, som Sorø Akademi overhovedet har, er bedre varetaget, naar Pengene gjemmes i Sorø Akademis Kasse, end naar de gjemmes i Theaterfonden. Nu kunde man vel sige, at det for os var ligegyldigt, i hvilken Kasse Pengene gjemmes, men, affet fra, hvad jeg allerede har nævnt, at der er noget underligt i at flytte Pengene fra den ene Kasse til den anden, vil jeg sige, at jeg tror, at vi, der oprindeligt ikke have været saa overdrevent gunstig stemte for, at Theatret skulde være en Statsanstalt, ere nok saa vel tjente med, at Pengene gjemmes i Sorø Akademis Kasse, af hvis Midler i det Mindste en Del anvendes til den offentlige Oplysnings Fremme. Vi tro, at vor Sag tjenes nok saa godt derved, at Pengene blive i Sorø Akademis Kasse, som naar de henlægges til Theaterfonden. Naar dertil kommer, at man i Kredse, som vistnok ere vel underrettede, ser antydet, at det er Mening, at Theaterfonden skal benyttes, naar der bliver for lidt til at bygge det nye Theater, til at fuldstændiggjøre Bygningen, saa finder jeg, at der er mere Grund til at være noget varsom i denne Henseende. Nu kan man vel sige, at det er Noget, Bevillingsmagten jo raader over; dertil svarer jeg, det er ganske vist, men Theaterfonden hører dog paa en Maade Theatret til. Der er ganske vist i mine Tanker noget Extraordinært i, at Theatret har en Gjæld af 190,000 Rb. til Sorø Akademi og ikke betaler Noget af derpaa. Derfor det endda brugte sit

Overflud til at afbetale paa denne Gjæld, kunde jeg finde, at det for saa vidt er os uvedkommende. Af disse Grunde tror jeg, det vilde være rigtigst at vedtage Forslaget om at nedsette Tilskudet til Theatret med 20,000 Rb. Nogen Fare derved kan der neppe være, thi det kommende Aars Spilleindtægt er budgetteret til 190,000 Rb., men i det sidste Aar har den udgjort 212,000 Rb., altsaa over 20,000 Rb. mere, og der er jo ingen Grund til at tro, at den skulde blive mindre næste Aar. Selv om Indtægten imidlertid skulde blive mindre, saa er der dannet en Fond, saa har Theatret allerede Midler til at bestride de overskridende Udgifter med. Jeg kan altsaa, hvorledes jeg end betragter Sagen, ikke se Andet end, at man med god No kan vedtage det af os under Nr. 33 stillede Forslag. Med det Samme jeg har Ordet, vil jeg blot tilføje et Par Bemærkninger om Vaisenhuset. Jeg skal ikke indlade mig paa den Side af Sagen, som den ærede Ordfører allerede har berørt, jeg er enig med ham i det, han udtalte. Hvad derimod angaar det britiske Bibelselskab, da vil jeg udtale, at, om jeg end ikke ganske er tilfreds med den Maade, hvorpaa den høitagtede Kultusminister har ordnet denne Sag — jeg skal tilføje et Par Punkter, med Hensyn til hvilke jeg tænker, at man i Fremtiden kan komme til en bedre Ordning —, forekommer det mig dog, at der forsaavidt er naaet det Vigtigste, nemlig at det britiske Bibelselskab har faaet Ret til at udgive sin Bibel og kan udbrede den. Jeg tror imidlertid, at vi om et Tidsmaal maa komme til, at der ikke mere skal paalægges en Afgift af en Mark for hver Bibel, der udgives af dette Selskab, da det aabenbart er en noget ubillig Maade at beskaffe Samsundet paa til Fordel for en Anstalt, selv om man maatte mene, at denne Anstalt, Vaisenhuset, virkede nok saa gavnligt. Fremdeles synes det ogsaa, at der er lidt ubilligt i, at dette Selskab skal lade sine Bibles trykke her i Landet; lad det lade dem trykke, hvor det vil (Afbrudelse af Kirke- og Undervisningsministeren). Det er just heller ikke absolut sagt i Resolutionen af 11te Mai, at det skal finde Sted, men der er hentydet til, at det rettest burde være saaledes, og at det burde være under Vaisenhusets Korrektur. Det var altsaa med Hensyn til disse to Punkter, især det sidste, jeg mener, at man i Fremtiden kan stille sig noget mere liberalt overfor det britiske Bibelselskab. I Øvrigt er, som sagt, det Væsentlige opnaaet af, hvad vi, der ifjor indbragte et Lovforslag om Bortleilse af Vaisenhusets Bibelprivilegium, ønskede, om jeg end for mit Vedkommende finder, at det absolut med Tiden maa komme dertil, at Bibelselskabet bliver fri for at erlægge nogen Afgift af de Bøger, som væsentlig udbredes i den fattige Klasse og udbredes — det maa ikke glemmes — med en Godgjørighed og et Tilskud af et privat Selskab, der jo saa at sige er enestaaende i Berden.